

ISTEN AKARATA: EGYETEMES ÜDVÖSSÉG

Bevezetés:

A szentírásban, vallási tanításokban és igehirdetésekből gyakorta szó esik Isten akaratáról. Mégis - ennek mélyebb értelmébe ritkán kíván behatolni a kereső-kutató emberi elme, beérvén néhány felszínes magyarázattal. Ennek tudható be, hogy – bár a Biblia számos helyen igen világosan fogalmaz – a földhözragadt emberi gondolkodás téves következtetésekre jutott.

E tévedések egyik legszembeötlőbb példája az örök kárhozatról szóló –elrettető – tanítás.

Az örök kárhozatról szóló tanítás azt állítja, hogy Isten, aki abszolút

1. Szeretettel
2. Igazsággal
3. Bölcsességgel
4. hatalommal rendelkezik
5. aki felette áll térnek és időnek
6. aki legjobbat akarja gyermekeinek

szörnyűséges kegyetlenséggel olyan teremtményeket (is) létbe bocsát, akinek sorsa az örök kárhozat lesz.

Végtelen tudása számára az emberi akarat és minden döntés előre látható nyitott könyv, mégis egyesek számára az örök boldogság, mások számára szörnyűséges örök szenvedés és borzalom vár, anélkül, hogy az örök szeretet ezt megakadályozná!

Ez nyilvánvalóan súlyos tévedés! Hiszen azt jelentené, hogy Isten bölcsessége és szeretete mégsem abszolút (különben tudatosan nem teremtene olyan lényeket, akik örök szenvedésre predesztináltak). Továbbá azt, hogy egy szörnyűséges kísérlet károsultjai esetében a szeretett teremtmény relatív szabad akarata győzedelmeskedik az abszolút akarat felett. Ezáltal a szerető mennyei Atya legjobb szándéka és sajnálata ellenére szörnyűséges örök szenvedés az osztályrésze, ami rövidke (az örökkévalósághoz viszonyítva végtelen csekély) földi életében elkövetett bűnök és tévedések következményeként kegyetlen megtorlásként kell elszenvednie. A büntetés és a bűn semmilyen arányban nem áll egymással, pedig ezt a szabályt még a tökéletlen földi igazságszolgáltatás is követi.

Mi tehát Isten akarata?

ISTEN AKARATA a szentírás és azon belül is legfőképpen **Jézus** által világosan kinyilatkoztatva: *A teremtettség üdvössége, mely a tökéletességre jutást jelenti, örök élettel és boldogsággal telítve. E végső isteni akarat minden teremtett szellemre érvényes, beleértve a bukás által átmenetileg szembefordulókra, így a legmélyebb gonoszságban sínylődőkre és magára az emberre is.*

A teljesség igénye nélkül emlékeztetőül néhány vonatkozó bibliai idézet:

1. **Mt 18.21-22:** Akkor odalépett hozzá Péter és megkérdezte: „Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?” „Mondom neked - felelte Jézus -, **nem hétszer, hanem hetvenhétszer**(tehát mindig). *(Megjegyzés: Ha Jézus azt tanítja az Atya megbízásából, hogy **mindig** meg kell bocsátanunk, akkor súlyos ellentmondást tükrözne az Atya könyörtelensége a tudásában és döntéseiben nagyon is tökéletlen emberrel szemben)*
2. **Lk 15.4** „Ha közületek valakinek van száz juha, és egy elvesz belőlük, nem hagyja-e ott a pusztában a kilencvenkilencet, hogy keresse az egy elveszettet, amíg meg nem találja. Éppen **így mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszen e kicsik közül.** *(Megjegyzés: Ha az abszolút örök akarat és szeretet nem akar valamit, akkor az nem is fog bekövetkezni, hiszen a **relatív szabadakarat nem kerekedhetik az abszolút fölé**, még ha a formális és tökéletlen emberi logika ezt így is gondolja)*
3. **Lk 15.8** Vagy ha egy asszonynak van tíz drachmája, és egyet elveszít, nem gyújt-e világot, nem sepri-e ki a házat, nem keresi-e gondosan, **amíg meg nem találja?** *(Megjegyzés: vagyis nem marad elveszve semmi, minden megkerül, minden bűnös egykoron megtér és elfoglalja az atyai örökségét)*
4. **Lk 15.24** hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült. Erre vigadozni kezdtek.*(Megjegyzés: A tékozló fiú történetében nem szerepel az atyai háztól örökre eltévelyedett esetleges harmadik fiú, **mert ilyen nincs!**)*
5. **Lk 19.10** Az Emberfia azért jött, hogy **megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.** *(Megjegyzés: Az isteni megbízással eljött megváltó nem félmunkát jött végezni)*

6. **Iz 45.23** Megeksüzöm önmagamra, igaz beszéd fakad ajkamon, egy visszavonhatatlan szó: Előttem hajlik meg **minden** térd, és rám esküszik minden nyelv. (*Megjegyzés: nem marad olyan térd, amely nem hajlik meg, vagyis egykoron az ellentét teljesen megszűnik*)
7. **Lk 12.24** Vegyetek példát a hollókról. Nem vetnek, nem aratnak, nincs pincéjük, nincs kamrájuk s az Isten táplálja őket. **Mennyivel többet értek ti**, mint ezek a madarak! (*Megjegyzés: Ha Isten számára valóban értékesek vagyunk, akkor nem is hagy elveszni egyetlen lelket sem*)

E végső célhoz az út a törvényes munkálkodáson keresztül vezet, melynek szabad akaratból való átmeneti felfüggesztése szenvedéssel, a következmények hosszabb rövidebb idejű megtapasztalásával járhat. De Isten örök akarata előtt - a végtelen türelem és szeretet, valamint a kegyelmi törvények folyamatos hatása alatt - a lázadó szabad akarat is egykor *saját belátásból* meghajol. A szerető Mennyei Atya mindig gondoskodik az Ő akaratának kinyilvánításáról, anélkül, hogy a *szabad akarat isteni ajándékától* megfosztaná tévelygő gyermekeit. Ezért sokféleképpen, de **kivétel nélkül mindenkit megszólít. Ő szól hozzánk** (saját érdekeinket a legtokéletesebb módon szolgálva) akaratának kinyilvánításával

- 1.A biblián és szellemnyilatkozatokon keresztül,
- 2.A lelkiismeretünkön keresztül
- 3.Más embereken keresztül
- 4.Eseményeken, élethelyzeteken keresztül
- 5.Sorsunkon, és szenvedéseinken keresztül

A teremtettség végcélja tehát az üdvösség, mely Istennel való egységre emelkedést jelent - a tökéletességre jutás által. Emberi fogalmakkal elképzelhetetlen boldogság, gazdagság és hatalom az üdvözültek osztályrésze, Krisztushoz *hasonló* hatalmat, szellemi rangot és képességeket jelent. Isten szeretetéből, bölcsességéből és igazságosságából következően *nem egy csapásra*, mesebeli jutalomként, hanem *fokozatos fejlődéssel, Isten törvényeiben való munkálkodással érhető el az „atyai örökség”*. Ez annyit jelent, hogy a megtért ember (szellem) minden lépése fontos és értékes ezen az úton, mely önmagában is egyre hatalmasabb örömmel, boldogsággal és szabadsággal jár. Még a nehéz földi út is lehet kellő szellemi

világosság birtokában boldog, örömteli. Ugyanakkor a *földi testetöltésektől való végleges szabadulás* már maga is mennyei boldogságot jelent a magasabb létszférákba emelkedő, és még hosszú utat megtenni kényszerülő szellem számára. Azonban akkor már a világosabban felfogható végcél nagyszerűsége, reménye, a növekvő szabadság és lehetőség hatalmas belső ujjongással párosul, mely a cél még gyorsabb elérésére sarkall.

Az egyetemes üdvösség egyben **örök élet**: Isten abszolút örök létezésének következtében a „saját képmására” teremtett *gyermekének természetes osztályrésze*. Istentől eltérően azonban *relatív* örök létről beszélhetünk a teremtettség esetében, lévén ez utóbbinak *kezdet*e.

A bűn gyógyítása érdekében - *átmenetileg életre hívott* - tér és idő a tökéletesség világában nem létezik. De Isten által teremtett, és a tökéletesség elérésének fejlődés lehetőségét magában hordozó szellem *szükségszerűen a létezés is tökéletes mértékben kell hogy birtokolja*, tehát örök életre hivatott! A *szenvedés és halál* a bűn következtében előállott *átmenti világok szükséges kísérő tünete*, melyből Isten kegyelme és türelme által mindenki előbb vagy utóbb kigyógyul, mivel Isten szeretetének senki és semmi nem állhat ellen!

Vegyük már észre, hogy a bölcs szeretető Mennyei Atya nem büntet, hanem gyógyít, nem elpusztít, hanem megment, nem elvet, hanem haza vezet. A világegyetemhez képest porszemnél is kisebb parányi föld lakói nem gerjeszthetik haragra a Mindenség Urát. Rettenetes – istenfiúi véráldozattal kiengesztelhető – büntető haragja emberi kitaláció, az örök kárhozat végtelen és szörnyűséges megtorló intézkedése az emberi bosszúállás, gonoszság és ostobaság Istenre való kivetítése, mely a Biblia hatalmas elveinek teljes félreértéséből, hamis és szeretetlen olvasásából fakad.